

Torsdag den 31. januar 2019

P8_TA(2019)0062

Årlig beretning om konkurrencepolitikken

Europa-Parlamentets beslutning af 31. januar 2019 om den årlige beretning om konkurrencepolitikken (2018/2102(INI))

(2020/C 411/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 7, 8, 9, 11, 12, 39, 42, 101-109 og 174,
- der henviser til EU's charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 35, 37 og 38,
- der henviser til Kommissionens beretning af 18. juni 2018 om konkurrencepolitikken 2017 (COM(2018)0482) og til det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af samme dato,
- der henviser til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser ⁽²⁾ (EF-fusionsforordningen),
- der henviser til Kommissionens hvidbog af 9. juli 2014 med titlen »En mere effektiv fusionskontrol i EU« (COM(2014)0449),
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 22. marts 2017 om styrkelse af de nationale konkurrencemyndigheders forudsætninger for at håndhæve konkurrencereglerne effektivt og sikring af et velfungerende indre marked (COM(2017)0142) (ECN+-direktivet),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. juli 2016 om begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C(2016)2946),
- der henviser til sin beslutning af 5. februar 2014 om EU-samarbejdsaftaler om håndhævelse af konkurrencepolitikken — vejen frem ⁽³⁾,
- der henviser til de relevante regler, retningslinjer, afgørelser, beslutninger, meddelelser og arbejdsdokumenter om konkurrence fra Kommissionen,
- der henviser til sine beslutninger af henholdsvis 19. april 2018 ⁽⁴⁾ og 14. februar 2017 ⁽⁵⁾ om de årlige beretninger om konkurrencepolitikken 2017 og 2016,
- der henviser sin undersøgelse fra juli 2018 med titlen »Competition issues in the Area of Financial Technology (Fin Tech)«, som blev bestilt af arbejdsgruppen om konkurrencepolitik i Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg,
- der henviser til Kommissionens svar på de skriftlige forespørgsler E-000344-16, E-002666-16 og E-002112-16,

⁽¹⁾ EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 71.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0187.

⁽⁵⁾ EUT C 252 af 18.7.2018, s. 78.

Torsdag den 31. januar 2019

- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 12. december 2018 om Kommissionens beretning af 18. juni 2018 om konkurrencepolitikken 2017,
  - der henviser til Kommissionens endelige rapport af 10. maj 2017 om undersøgelsen af e-handelssektoren (COM(2017)0229),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
  - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0474/2018),
- A. der henviser til, at konkurrencepolitik nu har eksisteret i over 60 år, og at en stærk og effektiv EU-konkurrencepolitik altid har været en hjørnesten i det europæiske projekt;
- B. der henviser til, at skatteunddragelse og skatteundgåelse skaber illoyal konkurrence, som navnlig går ud over små og mellemstore virksomheder (SMV'er);
- C. der henviser til, at hvidvaskning af penge, skatteundgåelse og skatteunddragelse underminerer en retfærdig fordeling af skatteindtægter i medlemsstaterne og dermed fordrejer konkurrencen på det indre marked;
- D. der henviser til, at massiv skatteundgåelse, der foretages af privatpersoner med stor nettoformue og virksomheder, ikke blot straffer almindelige skatteydere, de offentlige finanser og de sociale udgifter, men også truer god regeringsførelse, makroøkonomisk stabilitet, social samhørighed og offentlighedens tillid til EU-institutionerne og medlemsstaternes institutioner;
- E. der henviser til, at visse regeringer og jurisdiktioner, herunder i EU, har specialiseret eller engageret sig i at skabe præferentielle skatteordninger, som fordrejer konkurrencen til fordel for multinationale virksomheder og privatpersoner med stor nettoformue, som i virkeligheden ikke har økonomisk substans inden for disse jurisdiktioner, men kun er repræsenteret af skuffeselskaber;
1. mener, at en konkurrencepolitik, der har til formål at sikre lige vilkår i alle sektorer, er en hjørnesten i EU's sociale markedsøkonomi og en vigtig faktor for et velfungerende indre marked; glæder sig over Kommissionens beretning om konkurrencepolitikken 2017 og dens aktiviteter og bestræbelser på at sikre en effektiv anvendelse af konkurrencereglerne i Unionen til gavn for alle EU-borgere, navnlig dem, der er svagt stillet som forbrugere; opfordrer endvidere Kommissionen til fortsat at sikre fuld håndhævelse af EU's konkurrenceregler, med særlig vægt på de vanskeligheder, som SMV'er står overfor, og til at undgå en uensartet anvendelse heraf i medlemsstaterne;
  2. glæder sig over og tilskynder til at fortsætte den strukturerede dialog med kommissæren med ansvar for konkurrence og Kommissionens indsats for at opretholde et tæt samarbejde med medlemmerne af Parlamentets kompetente udvalg og arbejdsgruppen om konkurrencepolitik; mener, at Kommissionens årlige beretning om konkurrencepolitikken er af uundværlig betydning for den demokratiske kontrol; minder om, at Parlamentet i de seneste år har været involveret gennem den almindelige lovgivningsprocedure i at udforme rammerne for konkurrencereglerne, f.eks. i det foreslåede ECN +-direktiv; bemærker, at Parlamentet bør tildeles medbestemmelsesbeføjelser til at udforme rammerne for konkurrencereglerne, og beklager, at den demokratiske dimension af dette område af EU's politik ikke er blevet styrket ved de seneste traktatændringer;
  3. glæder sig over og støtter fortsat den ambitiøse dagsorden og de ambitiøse prioriteter i Kommissionens GD for Konkurrence, men bemærker samtidig, at der fortsat er store udfordringer, f.eks. når det gælder fusionskontrol, hvor det store antal fusioner udgør en udfordring; bemærker, at Kommissionens afgørelser om fusioner, karteller og statsstøtte ofte er genstand for politiske drøftelser, og understreger, at selv om nogle eksempler på nylige beslutninger er illustreret i denne rapport, er det overordnede billede bredere, og at det er Parlamentets hensigt ikke at tage stilling til individuelle sager, eftersom det er Kommissionens opgave at træffe afgørelse om, hvornår konkurrencelovgivningen ikke overholdes;
  4. anmoder Kommissionen om at foretage en analyse af de potentielle skadevirkninger ved den foreslåede fusion mellem Siemens og Alstom for konkurrencen på det europæiske jernbanemarked og dens negative virkninger for jernbanebrugerne;

Torsdag den 31. januar 2019

5. bemærker, at Kommissionen i 2018 fremsatte et forslag til retsakt vedrørende oprettelse af et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), som vil blive en privat pensionsfond;
6. påpeger, at forbrugerne er dem, der har størst gavn af effektiv konkurrence på EU's indre marked;
7. bifalder undersøgelsen af lastbilkarteller; bemærker med tilfredshed, at Kommissionen ikke kun så på den indvirkning, som kartellet mellem store lastbilproducenter havde på lastbilpriserne, men også gav dem en bøde for at samarbejde om at forsinke indførelsen af renere lastbiler;
8. mener, at konkurrencereglerne er traktatbaserede og i overensstemmelse med artikel 7 i TEUF bør fortolkes i lyset af de bredere europæiske værdier, der ligger til grund for EU-lovgivningen hvad angår sociale anliggender, den sociale markedsøkonomi, miljøstandarder, klimapolitik og forbrugerbeskyttelse; er af den opfattelse, at anvendelsen af EU's konkurrencelovgivning bør rette op på alle markedsforvridninger, herunder forvridninger som følge af negative sociale og miljømæssige eksterne virkninger;
9. mener, at konkurrencepolitikken som initiativskabende element bør bidrage til at fremme energiovergangen i EU som helhed, fremme den økonomiske og sociale integration i Europa, støtte bæredygtige og økologiske landbrugsaktiviteter og begrænse de store energiselskabers evne til at hæve priserne på energiforsyning;
10. påpeger, at selv når produkter eller tjenesteydelser leveres gratis, navnlig i den digitale økonomi, kan forbrugerne stadig blive udsat for urimelig adfærd, såsom en forringelse af kvalitet, udvalg og innovation eller afpresning; mener, at EU's konkurrenceregler og håndhævelsen heraf også bør omfatte en række aspekter ud over prisorienterede strategier og tage hensyn til bredere aspekter, som f.eks. kvaliteten af varer og tjenesteydelser, også med henblik på borgernes privatliv;
11. påpeger de enorme ændringer på markederne som følge af den fortsatte teknologiske udvikling, der giver både muligheder og udfordringer; understreger i denne forbindelse konkurrencepolitikens afgørende rolle for den videre udvikling af det digitale indre marked; understreger det presserende behov for en ramme, der, samtidig med at den fremmer datainnovation og nye forretningsmodeller, effektivt tager fat på udfordringerne i den datadrevne økonomi og algoritmeøkonomien; understreger navnlig, at en række digitale platforme, der er i stand til at få adgang til og styre de stadigt større datastrømme, kan skabe stordriftsfordele og betydelige netværkbetingede eksterne virkninger og kan føre til markedssvigt gennem for stor koncentration og lejeudbytte som følge af misbrug af markedsstyrke; bifalder i den forbindelse udnævnelsen af særlige rådgivere til kommissæren med fokus på digitaliseringens fremtidige udfordringer for konkurrencepolitikken, og afventer med interesse deres konklusioner og anbefalinger om de foranstaltninger, der skal træffes; understreger behovet for en fælles EU-tilgang til disse spørgsmål;
12. understreger, at brugerne ofte ikke er klar over, i hvilket omfang deres data bliver brugt og videregivet til tredjepart til markedsføringsformål eller kommercielle formål; opfordrer Kommissionen til i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor⁽¹⁾ (e-databeskyttelsesdirektivet) at sikre, at digitale virksomheder kun udnytter personoplysninger, efter at en pågældende abonnent eller bruger har givet udtrykkeligt samtykke, og at oplysningerne uden dette samtykke ikke kan overføres til tredjeparter, som virksomheden eller platformen har en aftale med; mener derfor, at de digitale markeder bør vurderes ud fra et tværfagligt synspunkt, eftersom konkurrencebegrænsende adfærd kan medføre en overtrædelse af andre lovgivningsområder, såsom databeskyttelse og forbrugerlovgivning; understreger, at en passende håndhævelsesindsats ville kræve et samarbejde mellem de forskellige kompetente myndigheder, navnlig konkurrence-, forbruger- og databeskyttelsesmyndighederne, sådan som det fremgår af initiativet fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med hensyn til et clearinginstitut⁽²⁾;

⁽¹⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ »Privacy and competitiveness in the age of big data: The interplay between data protection, competition law and consumer protection in the Digital Economy«, preliminary opinion of the European Data Protection Supervisor«, marts 2014, https://edps.europa.eu/sites/edp/files/publication/14-03-26_competition_law_big_data_en.pdf

Torsdag den 31. januar 2019

13. opfordrer Kommissionen til at afholde en høring med teknologivirksomhederne og invitere de administrerende direktører for Google, Facebook og Apple med henblik på navnlig at drøfte, hvordan forbrugernes personoplysninger høstes og anvendes af tredjelande; er bekymret over, at brugerne, lovgiverne og undertiden endda appudviklerne og annoncørerne reelt ikke er klar over omfanget af data, der overføres fra smartphones til grupper af digitale annoncører og andre tredjeparter; bemærker, at data indsamlet af tredjepart via smartphoneapps kan omfatte alt muligt lige fra profiloplysninger som alder og køn til placeringsoplysninger, herunder oplysninger om mobilmaster eller wi-fi-routere i nærheden og oplysninger om alle andre apps på telefonen; mener, at EU bør gøre det muligt for privatpersoner at forstå de monopol- og koncentrationsproblemer, der omgiver disse sporingsvirksomheder;

14. opfordrer Kommissionen til i den forbindelse at vurdere kontrollen af de data, der er nødvendige for at etablere og levere tjenesteydelser, som en indikator for markedsstyrke, herunder i forbindelse med dens vejledning om artikel 102 i TEUF, og at kræve interoperabilitet mellem onlineplatforme og udbydere af sociale netværk; fremhæver i den forbindelse udviklingen af selvlærende algoritmer og kunstig intelligens, navnlig når den leveres til virksomhederne af tredjepart, og dennes indvirkning på kartelvirksomhedens karakter; anmoder Kommissionen om at fremlægge detaljerede oplysninger om disse spørgsmål i sin næste årlige beretning om konkurrencepolitikken;

15. mener, at det er vigtigt at sikre en velfungerende klageadgang for forbrugerne i EU, hvis mål er at garantere, at forbrugere, der er berørt af praksisser, som er konkurrencestridige, modtager en passende kompensation;

16. mener, at det er nødvendigt at sikre muligheden for handel på tværs af grænserne, således at de eksisterende begrænsninger af denne ret ikke konsolideres som en legitim markedspraksis; mener på den anden side, at det er vigtigt at sætte en stopper for misbrug og uberettigede restriktioner baseret på geografiske argumenter, og hvis påstand om beskyttelse af immaterielle ophavsrettigheder ikke er holdbar;

17. er af den opfattelse, at de tærskler, der danner grundlag for en efterprøvning af fusioner i EU, som er baseret på den overtagede og den overtagende enheds omsætning, ikke altid egner sig til den digitale økonomi, hvor værdien ofte til reklameformål er repræsenteret ved antallet af besøgende på et websted; foreslår, at disse tærskler revideres og tilpasses med henblik på blandt andet at medtage faktorer som antallet af forbrugere, der rammes af fusioner, og værdien af de dermed forbundne transaktioner;

18. understreger, at hindringer for adgang til nogle områder af den digitale økonomi i stadig højere grad bliver uoverstigelige, eftersom jo længere denne uretfærdige adfærd fastholdes, desto sværere er det at rette op på dens konkurrencebegrænsende virkninger; mener, at foreløbige foranstaltninger kan være et nyttigt redskab til at sikre, at konkurrencen ikke lider skade, mens en undersøgelse finder sted; bekræfter i denne forbindelse, at Kommissionen bør gøre effektiv brug af foreløbige foranstaltninger og samtidig sikre en retfærdig rettergang og retten til forsvar for de virksomheder, der er omfattet af undersøgelsen; glæder sig over Kommissionens løfte om at foretage en analyse af, om det er muligt at forenkle vedtagelsen af foreløbige foranstaltninger senest to år efter ECN+-direktivets gennemførelsesdato; anbefaler i den forbindelse, at Kommissionen tager ved lære af bedste praksis i andre jurisdiktioner;

19. opfordrer Kommissionen til at tage mere ambitiøse skridt for at fjerne ulovlige hindringer for onlinekonkurrence med henblik på at sikre barrierefri internethandel inden for EU, overvåge prislofterne i sektorer såsom onlineplatforme for indkvartering og turisme og sikre, at forbrugerne har grænseoverskridende adgang til en bred vifte af onlinevarer og -tjenesteydelser til konkurrencedygtige priser; anmoder Kommissionen om at foretage en sektorundersøgelse af annoncemarkedet for bedre at forstå dynamikkerne i onlineannoncer og afdække konkurrencebegrænsende praksis, som skal tackles med håndhævelse af konkurrencelovgivningen, sådan som nogle nationale myndigheder har gjort

20. understreger, at digitaliseringen af den moderne økonomi fører til ændringer i den traditionelle økonomiske logik; understreger derfor, at ethvert afgiftssystem skal tage højde for, at digitalisering er den nye normal for alle dele af vores økonomi; noterer sig Kommissionens forslag om at fastlægge regler for beskatning af den digitale økonomi⁽¹⁾; understreger, at digital beskatning skal tackle asymmetrierne mellem den traditionelle økonomi og nye digitalt baserede økonomiske praksisser og undgå at hæmme digitalisering og innovation eller skabe kunstige grænser i økonomien; understreger betydningen af at finde internationale løsninger og fælles tilgange til beskatning i den digitale økonomi; opfordrer Kommissionen til at fortsætte sine bestræbelser i internationale fora, navnlig OECD, med henblik på at indgå en sådan aftale;

⁽¹⁾ COM(2018)0147, COM(2018)0148 og C(2018)1650.

Torsdag den 31. januar 2019

21. bifalder Kommissionens forslag om skat på digitale tjenester (COM(2018)0148), som er en afgørende foranstaltning for at sikre, at den digitale sektor betaler en rimelig andel af skatten, indtil der er vedtaget en permanent løsning, som gør det muligt at beskatte overskuddene det sted, hvor værdien skabes;

22. gentager, at konkurrence inden for telekommunikationssektoren er af afgørende betydning for at fremme innovation og investeringer i net, og at der bør tilskyndes til overkommelige priser og valgmuligheder med hensyn til tjenester; mener, at opkald inden for EU stadig udgør en stor byrde for virksomheder og kunder, og at skridtene henimod fjernelse af roamingtakster for forbrugerne i EU ikke er tilstrækkelige, hvis det indre marked skal udvikles yderligere; anerkender, at der skal skabes incitament til at bringe opkald inden for EU på linje med lokale opkald ved at fremme investeringer i et fuldstændigt europæisk eller delt netværk; mener, at politikkerne bør fremme effektive investeringer i nye net samt tage højde for indvirkningen på forbrugerne og dermed også hindre nye digitale kløfter mellem høj- og lavindkomsthushold; opfordrer Kommissionen til at fremme bredbåndsudbygningen ved at fremme et højt konkurrenceniveau samt til at sørge for et højt konnektivitetsniveau i EU og en hurtig udrulning af 5G i hele Unionen for at sikre Unionens globale konkurrenceevne og tiltrække investeringer; mener, at det ved udførelsen af ovennævnte opgaver er vigtigt, at konkurrencepolitikken har fokus på de specifikke forhold omkring implementering af bredbånd i landdistrikterne, således at man tager hensyn til almenhedens interesse og går imod den voksende asymmetriske tendens i adgangen til teknologiske muligheder imellem land- og byzoner;

23. er af den opfattelse, at anfordringskonti og opsparingskonti ikke bør være gebyrpligtige for brugerne, medmindre de er knyttet sammen med specifikke tjenester;

24. bifalder Kommissionens beslutning om at give Google en bøde på 4,34 mia. EUR for ulovlig kartelpraksis i forbindelse med Android-mobilenheder med det formål at styrke Googles dominerende stilling som søgemaskine; opfordrer Kommissionen til i 2019 at afslutte Google Shopping-kartelsagen, som blev indledt for otte år siden i november 2010; minder Kommissionen om, at den bør afslutte undersøgelsen af Googles behandling af andre særlige Google-søgetjenester i sine søgeresultater, herunder problemerne i forbindelse med lokale søgninger, som Yelp gjorde opmærksom på i sin klage for nylig; anbefaler Generaldirektoratet for Konkurrence at overveje de digitale kartelsagers længde, og, hvilket værktøj der er det mest velegnede til at tackle dem; anmoder navnlig Kommissionen om at overveje muligheden for at fastsætte frister for kartelsager, sådan som det er tilfældet med fusionssager;

25. gentager nødvendigheden af, at Kommissionen også overvejer en fuldstændig strukturel adskillelse af de digitale teknologimonopoler som en mulig løsning for at gøre det muligt at genskabe konkurrence og lige konkurrencevilkår på Europas digitale marked;

26. understreger, at effektiviteten af konkurrencelovgivningens håndhævelse afhænger af en korrekt tilrettelæggelse og test af retsmidlerne; understreger, at forbrugerorienterede retsmidler er vigtige for at genskabe konkurrenceevnen på et marked ved at hjælpe forbrugerne med at træffe informerede beslutninger og tackle status quo-tendenser; mener, at Kommissionen ved tilrettelæggelsen af adfærdsrelaterede retsmidler bør medtage adfærdsøkonomi som en understøttende disciplin, sådan som de nationale myndigheder har gjort i de senere år;

27. bemærker, at formanden for Kommissionen har forpligtet sig til at fremsætte forslag til at fremme samarbejdet på skatteområdet mellem medlemsstaterne gennem en forpligtelse til at besvare gruppeanmodninger på skatteområdet, således at én medlemsstat kan tilvejebringe alle oplysninger, der er nødvendige for, at andre kan retsforfølge grænseoverskridende skatteunddragere; bemærker, at når en medlemsstats handlinger fordrer konkurrencen på det indre marked, kan Parlamentet og Rådet under visse omstændigheder og som præciseret i artikel 116 i TEUF udstede direktiver for at fjerne fordringen;

28. anerkender Kommissionen konklusion om, at Luxembourg gav Engie uberettigede skattefordele på omkring 120 mio. EUR, og at inddrivelsesproceduren stadig er i gang; beklager, at den luxembourgske regering har besluttet at appellere Kommissionens afgørelse;

29. tager konkurrencekommissær Margrethe Vestagers beslutning om undersøgelsen af statsstøtte til McDonalds til efterretning, hvori hun siger, at den manglende beskatning af visse af McDonalds' overskud i Luxembourg ikke udgør ulovlig statsstøtte; mener, at den gældende EU-forordning er uegnet til at bekæmpe dobbelt ikkebeskatning og standse bestræbelserne på at nå ned på laveste fællesnævner med hensyn til virksomhedsbeskatning;

Torsdag den 31. januar 2019

30. påpeger, at Kommissionen i to nylige tilfælde på trods af konklusionerne fra Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) om, at afvikling ikke kunne være berettiget af hensyn til den offentlige interesse, godkendte statsstøtte ud fra den betragtning, at den ville afbøde de økonomiske forstyrrelser på regionalt plan og derigennem påvise to særskilte fortolkninger af offentlig interesse; opfordrer Kommissionen til at undersøge uoverensstemmelserne mellem reglerne for statsstøtte i forbindelse med afviklingsstøtte og afviklingsordningen i direktivet om genopretning og afvikling af banker (BRRD) og til herefter at revidere sin bankmeddelelse fra 2013 i overensstemmelse hermed;

31. bemærker, at en række undersøgelser⁽¹⁾ har påvist de skjulte sociale omkostninger og den lavere konkurrence mellem produkter, der svarer til et højere niveau af horisontal ejerskabskoncentration; opfordrer derfor Kommissionen til at overveje at revidere fusionsforordningen i denne retning og indføre retningslinjer for brugen af artikel 101 og 102 i TEUF i sådanne tilfælde;

32. bemærker, at den midlertidige statsstøtte til den finansielle sektor, der blev iværksat for at stabilisere det globale finanssystem, kan have været nødvendig i mangel af afviklingsværktøjer, men at den nu skal gennemgås og fjernes; beklager den utilstrækkelige karakter af denne gennemgang; gentager derfor sin anmodning til Kommissionen om at undersøge, om banksektoren siden begyndelsen af krisen har nydt godt af implicite subsidier og statsstøtte gennem likviditetsstøtte fra centralbanker; minder om det tilsagn, som kommissær Margrethe Vestager afgav i forbindelse med den strukturerede dialog med Parlamentets Økonomi- og Valutaudvalg i november 2017 om at overveje mulige konkurrenceforvridninger som følge af ECB's program til opkøb af virksomhedsobligationer og om at rapportere tilbage med et kvalitativt svar; understreger i denne forbindelse, at begrebet selektivitet inden for statsstøtte er et væsentligt begreb, der skal undersøges nøje, og påpeger endvidere artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, som indeholder det såkaldte loyalitetsprincip;

33. mener, at det er en prioritet at sikre, at statsstøttereglerne overholdes nøje og upartisk i spørgsmål om fremtidige bankkriser, således at skatteyderne beskyttes mod at skulle bære byrden i form af bankredningspakker;

34. glæder sig over, at Kommissionen har indført et anonymt værktøj for whistleblowere, som gør det muligt at indberette karteller eller andre former for ulovlig praksis, der skader konkurrencen, hvorved man øger sandsynligheden for, at disse sager opdages og retsforfølges; bemærker de positive tal efter de første måneders anvendelse;

35. giver udtryk for bekymring over, at den stigende koncentration i finanssektoren kan mindske graden af konkurrence i denne sektor, samt over manglen på et reelt indre bankmarked og den fortsatte fragmentering på de nationale markeder;

36. understreger, at Europa har brug for en stærk harmoniseret ramme for rapportering og selskabsbeskatning for multinationale selskaber med offentlig landeopdelt rapportering og et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (FKSSG); minder om, at ud over omkostningsbesparelser for både virksomheder og medlemsstaternes skatteforvaltninger vil vedtagelsen af disse foranstaltninger løse problemet med interne afregningspriser og sikre en mere retfærdig konkurrence på det indre marked;

37. opfordrer Kommissionen til fortsat at evaluere skadelige skatteforanstaltninger i medlemsstaterne i det europæiske semester og til at foretage en fuldstændig vurdering af fordrejninger af konkurrencen samt de afsmittende virkninger på andre jurisdiktioner;

38. opfordrer Kommissionen til at fortsætte og endda udvide sine bestræbelser med hensyn til undersøgelser af misbrug af dominerende markedsstillinger til skade for forbrugerne i EU; anmoder om, at Kommissionen samtidig overvåger eksisterende statslige monopoler og lovligheden af koncessionsudbud med henblik på at forhindre enhver uforholdsmæssig fordrejning af konkurrencen;

39. understreger den ødelæggende virkning, statsstøtten kan have på det indre markeds funktion; minder om de strenge krav om anvendelsen af artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF; bemærker, at de fleste afgørelser om kartellanliggende og statsstøtte træffes på nationalt niveau; mener derfor, at Kommissionen bør overvåge og træffe foranstaltninger for at sikre en konsekvent politisk på det indre marked; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en køreplan for mere målrettet statsstøtte; glæder sig over Kommissionens konstante bestræbelser på at præcisere de forskellige aspekter af definitionen af statsstøtte, hvilket den demonstrerer i meddelelsen om begrebet statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i TEUF; bemærker navnlig bestræbelserne på at præcisere begreberne »foretagende« og »økonomisk aktivitet«; bemærker ikke desto mindre, at det

⁽¹⁾ Common Ownership by Institutional Investors and its Impact on Competition, OECD, den 5.-6. december 2017.

Torsdag den 31. januar 2019

fortsat er vanskeligt at sondre mellem økonomiske og ikkeøkonomiske aktiviteter; påpeger endvidere, at det er EU-Domstolens rolle at sikre den korrekte fortolkning af traktaten; opfordrer Kommissionen til fortsat at være særligt opmærksom på leveringen af forsyningspligtigheder, herunder energi, transport og telekommunikation, ved anvendelsen af EU's statsstøtteregele, navnlig i forbindelse med statsstøtte til isolerede, fjerntliggende eller perifere regioner i Unionen; understreger, at målet for anvendelse af statsstøtte for at fremme tjenesteydelser af almen interesse bør være fordelene for forbrugerne og borgerne og ikke styrkelse af særinteresser;

40. understreger, at beskatning forbliver en primært national kompetence på grund af kravet om enstemmighed i Rådet, og at valget af politik derfor afhænger af det politiske standpunkt og den politiske orientering hos medlemsstaternes respektive nationale regeringer og parlamenter; bemærker dog, at beskatningsinstrumentet kan anvendes til at yde implicit statsstøtte til virksomheder, hvilket kan skabe ulige konkurrencevilkår på det indre marked; understreger derfor behovet for at sikre, at de nationale skattepolitikker ikke fordrejer den fair konkurrence, og dermed at skatte- og konkurrencepolitik anvendes konsekvent på det indre marked; glæder sig over, at taskforcen om statsstøtte i form af skattefordele er blevet et permanent organ; opfordrer til, at taskforcen får tilstrækkelige menneskelige ressourcer og undersøgelsesværktøjer; opfordrer til en klar status i undersøgelserne af statsstøtte, som vedrører sådanne spørgsmål, herunder antallet af undersøgte sager; understreger, at nye markedsdeltagere og firmaer, heriblandt SMV'er, der ikke anvender en aggressiv skattepraksis, straffes på det indre marked; glæder sig over Kommissionens grundige undersøgelser af konkurrenceforvridende praksis såsom selektive skattebegunstigelser eller ordninger for overskydende fortjeneste; bifalder især retningslinjerne i Kommissionens meddelelse om begrebet statsstøtte, der dækker skatteafgørelser; opfordrer medlemsstaterne til at droppe ulovlige konkurrencepraksisser baseret på uberettigede skattemæssige incitamenter; opfordrer Rådet til at vedtage forslaget om FKSSG; beklager, at i henhold til EU's statsstøtteregele returneres ubetalt skat, der inddrives fra modtagere af ulovlig skattemæssig støtte, til det land, der har tildelt støtten; opfordrer Kommissionen til at arbejde på at løse dette problem; understreger, at efterfølgende forhandlinger med Det Forenede Kongerige bør omfatte respekten for fair konkurrence og en forsikring om, at Det Forenede Kongerige ikke vil være i stand til at bevilge statsstøtte i form af støtteerklæringer;

41. understreger den vidtrækkende koncentration af fødevarerforsyningskæden, hvor et par virksomheder udgør et oligopol på det globale marked for frø og pesticider til skade for både forbrugerne, landbrugerne, miljøet og biodiversiteten; påpeger, at en sådan struktur vil gøre landbrugerne endnu mere teknologisk og økonomisk afhængige af nogle få globalt integrerede one-stop-shop-platforme, producere begrænset frødiversitet, lede tendenser inden for innovation væk fra vedtagelsen af en produktionsmodel, der respekterer miljøet og biodiversiteten, og som et resultat af mindsket konkurrence generere mindre innovation og en lavere kvalitet af slutprodukterne; beder i betragtning af de faldende indkomster inden for landbruget, og især blandt mindre producenter, Kommissionen om at gøre en indsats for at skaffe værdige indkomster for især de små og mellemstore virksomheder;

42. mener, at det er højst nødvendigt, at Kommissionen foretager en tilbundsående kontrol af brugen af patenter inden for landbrugssektoren;

43. hilser initiativer som rammen for intelligente landsbyer velkommen, der stimulerer byerne til at blive mere aktive, udnytte deres ressourcer bedre og deltage mere aktivt i konkurrencen på det indre marked samt blive mere attraktive og forbedre livskvaliteten for beboere i landdistrikterne;

44. anerkender potentialet i brugen af blockchainteknologien til finansielle tjenesteydelser; advarer imidlertid om, at brugen af denne teknologi til rejsning af kapital skal reguleres for at undgå uforholdsmæssig dumping i forhold til regulerede finansielle markeder, risici for investorer samt risici for hvidvaskning af penge; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at foreslå en lovgivningsmæssig ramme for initial coin offerings (ICO'er);

45. udtrykker bekymring over Kommissionens godkendelse af fusionen mellem Bayer og Monsanto og dens erkendelse af, at den i sin afgørelse så stort på målene, der er indskrevet i TEUF, navnlig fødevarerikkerhed, forbrugerbeskyttelse, miljø og klima;

46. mener, at det er vigtigt at træffe foranstaltninger imod virksomheder, der medvirker i landbrugsproduktionskædens markedsførings- og distributionsfase, og som skaber forvridning på markederne for landbrugsprodukter til skade for landbrugsindkomsterne og for forbrugerpriserne;

47. glæder sig over Kommissionens tilgang ved vurderingen af horisontale fusioner, hvor den i stigende grad fokuserer på innovationskonkurrence, navnlig ved fusioner, der involverer FoU-intensive markeder, og bemærker, at fusioner bør vurderes ud fra situationen på hele det indre marked; anmoder endvidere Kommissionen om at fremsætte forslag til en

Torsdag den 31. januar 2019

revision af EF-fusionsforordningen og analysere, i hvilken grad den bør tillægges de samme beføjelser som en række medlemsstater på nuværende tidspunkt har til at vedtage foranstaltninger til beskyttelse af den europæiske offentlige orden og de rettigheder og principper, der er fastsat i TEUF og EU's charter om grundlæggende rettigheder, herunder miljøbeskyttelse;

48. gentager Kommissionens foreløbige konklusion om, at Google har misbrugt sin markedsdominans som søgemaskine ved at give sine egne produkter ulovlige fordele; understreger, at der er behov for en fuldstændig opdeling af selskabets generelle og specialiserede søgetjenester for at bringe dette misbrug til ophør;

49. bemærker, at EU-Domstolen fortolker artikel 101 i TFEU under hensyntagen til de forskellige mål med traktaterne; understreger imidlertid, at den snævre fortolkning af artikel 101 i TEUF i Kommissionens horisontale retningslinjer i stigende grad er blevet betragtet som en hindring for mindre markedsdeltageres samarbejde om vedtagelsen af højere miljøstandarder og sociale standarder; mener, at Kommissionen bør skabe retssikkerhed om de betingelser, hvorunder kollektive ordninger for producentorganisationer, herunder kooperativer, deres sammenslutninger og brancheorganisationer, der etableres i hele fødevarerforsyningskæden med henblik på bæredygtighed og retfærdige arbejdsstandarder, vil blive vurderet i henhold til konkurrencelovgivningen, og tilskynder til sådanne initiativer inden for konkurrencepolitikken; understreger, at en sådan tilgang ikke bør hindre fremstillingen af varer til lavere priser, navnlig vedrørende sektorer, hvor forbrugerne er mere prisfølsomme; understreger også betydningen af proportionalitetsprincippet, hvilket betyder, at begrænsningen af konkurrencen ikke må være mere vidtgående end det, der er nødvendigt for at sikre den offentlige interesse;

50. fremhæver de i fællesskab aftalte mål for energiunionen og peger specifikt på dimensionen sikkerhed, dekarbonisering af økonomien, solidaritet og tillid; understreger betydningen af at sikre, at de europæiske energimarkeder bygges på retsstatsprincippet, konkurrence, en mangfoldighed af energikilder og -leverandører, forudsigelighed og gennemsigtighed, og af at forhindre, at en markedsoperatør, som er etableret i Unionen eller i et tredjeland, kan udnytte en dominerende stilling til skade for konkurrenter og forbrugere; opfordrer i denne forbindelse til en grundigere undersøgelse af og, hvor det er nødvendigt, indførelse af foranstaltninger og obligatoriske forpligtelser for sådanne markedsoperatører; bemærker navnlig, at den strategi, der anvendes af visse energiselskaber med opdelingen af EU's gasmarked og videre med potentielt at bryde EU's antitrustregler, skal håndteres korrekt; anerkender endvidere, at de juridisk bindende forpligtelser, som medlemsstaterne påtog sig som en del af klimaaftalen fra Paris, ikke kan gennemføres uden konkrete statslige foranstaltninger til at fremme og skabe incitamenter for og muliggøre produktion og anvendelse af vedvarende energi; noterer sig den kommende revision af retningslinjerne for statsstøtte og energi, som ikke længere vil udelukke to af de sektorer, der nyder mest godt af statsstøtte, nemlig nuklear energi og udvinding af fossile brændstoffer, og giver større fleksibilitet for vedvarende energi produceret af forbrugerne; fremhæver betydningen af at færdiggøre energiunionen ved hjælp af markedsintegration, navnlig ved at investere i sammenkoblinger, hvor dette er nødvendigt, og med udgangspunkt i markedsbetingelser og kommercielt potentiale og ved at øge den omsættelige kapacitet i eksisterende sammenkoblinger; understreger derfor, at enhver godkendelse af statsstøtte til kapacitetsmekanismer skal gennemgå en streng nødvendighedstest, herunder en undersøgelse af alternative foranstaltninger, navnlig en mere effektiv udnyttelse af eksisterende sammenkoblinger; understreger, at kapacitetsmekanismer ofte medfører betydelige omkostninger for forbrugerne og fungerer som et »skjult tilskud«, der støtter urentable og forurenende kraftværker; hvilket gør det nødvendigt at sikre, at disse ordninger ikke er åbne for de mest forurenende aktiver, når de skal godkende eventuel statsstøtte, der er ydet til dem;

51. understreger behovet for større gennemsigtighed, når man planlægger offentlig-private partnerskaber, for at undgå, at partnere i den private sektor vil udnytte disse til at sikre sig konkurrencefordele frem for deres konkurrenter;

52. glæder sig over Kommissionens undersøgelse af prisfastsættelsespraksis for livreddende lægemidler, navnlig i sagen om Aspen;

53. understreger betydningen af at give alle flyselskaber de samme rettigheder i forbindelse med flyvninger til eller fra EU; erkender, at det desværre ikke altid er tilfældet for EU-flyselskaber, der opererer uden for EU, som udsættes for urimelig praksis, der påvirker konkurrencen; opfordrer Kommissionen til at håndtere konkurrencebegrænsende praksis, der ligeledes undergraver forbrugerbeskyttelseslovgivningen; understreger igen, at det er vigtigt at sikre retfærdig konkurrence mellem EU-flyselskaber og flyselskaber fra tredjelande;

54. understreger betydningen af en konkurrencedygtig transportsektor; bemærker, at det indre marked for transport fortsat skal suppleres med en jernbanesektor, der er den mest fragmenterede; glæder sig over de skridt, som Kommissionen har taget til at fremme færdiggørelsen af og den forbedrede funktion på det indre marked for passagerbefordring ad vej;

Torsdag den 31. januar 2019

55. bekræfter på ny, at nye infrastrukturprojekter, inklusive projekter, der kobler en medlemsstat sammen med et tredjeland, skal være omfattet af EU-lovgivning, navnlig med hensyn til regler om adskillelse og prisdannelse på markedet;

56. understreger behovet for tilstrækkelige økonomiske og menneskelige ressourcer i Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence samt i de nationale kompetente myndigheder samt af IT-ekspertise og den digitale ekspertise, som er nødvendig for at løse de udfordringer, som den datadrevne og algoritmebaserede økonomi udgør; støtter i denne forbindelse forslaget til konkurrencedelen af programmet for det indre marked under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 (FFR);

57. understreger, at Kommissionen, når den træffer konkurrenceafgørelser, skal se det indre marked som ét marked, ikke som en række uafhængige lokale eller nationale markeder;

58. understreger, at internationalt samarbejde er en nødvendig forudsætning for en effektiv håndhævelse af konkurrenceretlige principper og for at undgå inkonsekvens med hensyn til værktøjer og resultater af håndhævelsesaktioner; mener, i denne forbindelse, at den bedste metode til at forbedre konkurrencereglerne og konkurrencepraksis på verdensplan er at indgå i retfærdige og gennemsigtige diskussioner; støtter en aktiv deltagelse fra Kommissionen, nationale og i givet fald regionale konkurrencemyndigheder i Det Internationale Konkurrencenetværk;

59. glæder sig over ECN+-direktivet, som i væsentlig grad vil forbedre den effektive og konsekvente anvendelse af EU's konkurrencelovgivning i hele Unionen ved at sikre, at de nationale kompetente myndigheder har de tilstrækkelige redskaber og ressourcer til og garantier for uafhængighed, herunder en gennemsigtig procedure til valg eller udnævnelse af deres ledelse, der giver dem til at beføjelse til at pålægge afskrækkende bøder for overtrædelser af konkurrencelovgivningen; påskønner Kommissionens tidlige bistand til medlemsstaterne i forbindelse med dette direktivs gennemførelse;

60. opfordrer Kommissionen til at sikre, at alle fremtidige handelsaftaler giver lige vilkår, navnlig hvad angår konkurrence og statsstøtte; understreger, at statsstøtte kun bør tillades i særlige og begrundede tilfælde, der er reguleret ved lov, med henblik på at undgå forvridding af konkurrencen på markedet, samtidig med at der fastsættes undtagelser og begrundelser, der er knyttet til opfyldelsen af målene i Parisaftalen om klimaændringer; minder om, at »efterhånden som virksomhederne bliver mere globale, må konkurrencemyndighederne også blive det«, ikke mindst fordi udbredelsen af informations- og kommunikationsteknologi (IKT) og den digitale økonomis fremvækst i nogle sektorer har ført til overdreven markeds- og magtkoncentration i nogle sektorer; mener, at de globale konkurrenceregler og den højeste grad af koordinering mellem konkurrencemyndigheder, herunder med hensyn til udveksling af oplysninger i forbindelse med konkurrencesager, er en forudsætning for udviklingen af global fair handel;

61. minder om, at de internationale handels- og investeringsaftaler bør have et dedikeret og stærkt afsnit om konkurrence;

62. opfordrer Kommissionen til at intensivere sin indsats for en ambitiøs åbning af de internationale markeder for offentlige udbud og styrke de europæiske virksomheders adgang til offentlig-private partnerskaber i tredjelands; finder det nødvendigt at reducere asymmetrien i adgangen til offentlige kontrakter mellem Unionen og tredjelands, navnlig USA og Kina; opfordrer alle EU's handelspartnere til at give europæiske virksomheder og arbejdstagere ikkediskriminerende adgang til deres markeder for offentlige udbud; glæder sig over den fornyede drøftelse af det internationale instrument for offentlige udbud, som etablerer den nødvendige gensidighed i tilfælde, hvor handelspartnere begrænser adgangen til deres markeder for offentlige udbud, og opfordrer Det Europæiske Råd til hurtigt at vedtage dette; støtter Kommissionens bestræbelser på at åbne tredjelands markeder for offentlige udbud gennem bilaterale handelspartnerskaber; minder om, at virksomheder, der opererer på ikkemarkedsmæssige vilkår, og som drives af geopolitiske hensyn, i realiteten ville kunne slå enhver konkurrent i forbindelse med europæiske offentlige udbud; opfordrer Kommissionen til at overvåge offentlige udbud og til at forhindre, at europæiske virksomheder og arbejdstagere lider under den illoyale konkurrence fra statsligt organiserede virksomheder;

63. minder om, at bekæmpelse af urimelig handelspraksis, herunder gennem konkurrencepolitik, er nødvendig for at sikre lige vilkår på globalt plan til gavn for arbejdstagere, forbrugere og erhvervslivet og er blandt prioriteterne i EU's handelsstrategi; understreger, at der i oplægget om styring af globaliseringen står, at EU må tage skridt til at genoprette loyale konkurrencevilkår; glæder sig over, at der er medtaget bestemmelser om konkurrencepolitik i den økonomiske partnerskabsaftale med Japan og i den samlede økonomi- og handelsaftale med Canada; beklager imidlertid, at disse

Torsdag den 31. januar 2019

bestemmelser fortsat har et begrænset anvendelsesområde og ikke giver mulighed for effektiv håndhævelse og tvistbilæggelse; henleder opmærksomheden på betydningen af at indarbejde ambitiøse konkurrencebestemmelser i alle handelsaftaler og håndhæve deres gennemførelse med henblik på at garantere rimelige regler;

64. glæder sig over forslaget om etablering af en europæisk ramme for screening af udenlandske direkte investeringer, mener, at den er et nyttigt instrument til at beskytte europæiske virksomheder af strategisk interesse mod illoyal handelspraksis, som kan skade sikkerheden og den offentlige orden, og til at sikre overholdelsen af principper for loyal konkurrence i EU;

65. understreger betydningen af antisubsidieinstrumentet for bekæmpelsen af illoyal konkurrence på verdensplan og etableringen af lige vilkår med EU's statsstøtteregler; beklager i denne forbindelse, at Folkerepublikken Kina i 2017 endnu en gang stod bag det højeste antal nyligt etablerede handelshindringer for europæiske virksomheder og arbejdstagere og var involveret i størstedelen af de europæiske antisubsidiesager;

66. er bekymret over USA's toldpolitik og dens indvirkning på europæiske virksomheders konkurrenceevne; understreger, at Kommissionens bestræbelser på at skabe balance i handelen med USA bør være solide, men afbalancerede, forholdsmæssige og forenelige med Verdenshandelsorganisationens regler;

67. opfordrer Kommissionen til at intensivere sine bestræbelser på at fremme loyal konkurrence, bl.a. ved at bekæmpe uberettiget anvendelse af toldbarrierer og subsidier, på det globale marked gennem et stærkere samarbejde med andre lande i fora som f.eks. WTO, Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), De Forenede Nationers Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD), G20 og Verdensbanken; minder om det arbejde, der er udført i WTO mellem 1996 og 2004 vedrørende samspillet mellem handels- og konkurrencepolitikken, og beklager, at dette spørgsmål ikke siden har været en del af WTO's arbejdsprogram; understreger, at bestemmelser i WTO-overenskomster, som f.eks. artikel IX i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser (GATS), skaber et grundlag for yderligere samarbejde mellem WTO's medlemmer på konkurrenceområdet; opfordrer derfor til, at der gøres nye fremskridt på den 12. WTO-ministerkonference for at sikre en loyal international konkurrence;

68. udtrykker bekymring over WTO's påståede manglende evne til at håndtere lande uden markedsøkonomi og imødegå de konkurrenceforvridninger, der opstår som følge af subsidier og statslig indgriben, men er dog stærkt overbevist om WTO's grundlæggende rolle; glæder sig over USA's, Japans og EU's trepartsforanstaltninger for at reformere den i overensstemmelse hermed;

69. opfordrer Kommissionen til at øge sin støtte til små og mellemstore virksomheder i EU, så de både kan beskytte og håndhæve deres rettigheder i tilfælde af urimelig handelspraksis, dvs. dumping og subsidiering, der foretages af lande uden for EU; anerkender i denne forbindelse Kommissionens indsats for at bekæmpe illoyal konkurrence i højtprofilerede sager mod kendte virksomheder, men understreger, at håndhævelsen af lige konkurrencevilkår for SMV'er også er af allerstørste betydning;

70. understreger, at en effektiv gennemførelse af bestemmelserne om bæredygtig udvikling i handelsaftaler er vigtig for at forbedre levevilkårene i partnerlandene og beskytte europæiske virksomheder mod illoyal konkurrence; glæder sig over indførelsen af miljømæssige og sociale kriterier i reformen af antisubsidie- og antidumpingforanstaltninger.

71. påpeger, at EU's konkurrencepolitik ikke fører til de ønskede resultater, da den anvendes med det formål at forsvare fair konkurrence mellem alle aktører på det indre marked med særlig vægt på forbrugernes interesser, men at virkeligheden er, at landbrugsproducenterne på grund af ulighederne i fødevarerforsyningskæden bliver presset i uacceptabel grad; mener, at forbrugernes og landbrugsproducenterne interesser bør være på samme niveau;

72. er af den opfattelse, at de særlige kendetegn ved landbrugsaktiviteter gør kollektive organisationer afgørende for at styrke primærproducenters position i fødevarerækeden og for at gøre det muligt at nå målene for den fælles landbrugspolitik som defineret i artikel 39 i TEUF, og at kollektive aktiviteter, der gennemføres af producentorganisationer og deres sammenslutninger — herunder planlægning af produktionen, forhandlinger om salg og kontraktuelle forhold — derfor skal anses for at være forenelige med artikel 101 i TEUF; påpeger, at sammenslutningen af landbrugere i producentorganisationer styrker deres stilling i fødevarerforsyningskæden;

Torsdag den 31. januar 2019

73. mener, at modellen med brancheorganisationer er en vellykket forvaltningsform inden for en sektor, da den strukturerer og organiserer udvekslingerne mellem alle aktører i en sektor, der er rimeligt repræsenteret i strukturen, ved at muliggøre videregivelse af økonomiske og tekniske oplysninger, en styrkelse af gennemsigtigheden på markedet og en bedre fordeling af risici og fordele; mener, at forskellige, velstrukturerede samarbejdsmodeller, såsom den nuværende, bør fremmes gennem den fælles landbrugspolitik for at lette oprettelsen af brancheorganisationer på europæisk plan;

74. mener i overensstemmelse med den nuværende tendens, at producent- og brancheorganisationernes kompetencer skal styrkes yderligere, således at landbrugernes forhandlingsposition kan opveje forhandlingsstyrken hos detailhandlere i fødevarerforsyningskæden; mener, at EU's medfinansiering af oprettelsen og driften af disse organisationer bør øges;

75. opfordrer Kommissionen til at lette anvendelsen af kollektive markedsforvaltningsinstrumenter i tilfælde af krise ved at bruge værktøjer, der ikke kræver offentlige midler, som f.eks. tilbagetrækning fra markedet af et produkt ved hjælp af aftaler mellem fødevarerens aktører; påpeger, at denne foranstaltning kan anvendes af brancheorganisationerne selv;

76. mener, at indførelse på det europæiske marked af produkter fra tredjelande, som ikke opfylder de samme sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige standarder, skaber en illoyal konkurrence for europæiske producenter; opfordrer derfor til, at sårbare sektorer beskyttes i handelsforhandlinger, og at principperne om gensidighed og overholdelse, hvad angår landbrugsprodukter, anvendes systematisk i handelsforhandlingerne; opfordrer Kommissionen til at indarbejde dette aspekt i brexit-forhandlingerne;

77. understreger, at adgangen til EU's indre marked bør være betinget af overholdelsen af sundheds-, plantesundheds- og miljøstandarder; anmoder Kommissionen om med henblik på at sikre fair konkurrence at fremme ækvivalensen af foranstaltninger og kontrolforanstaltninger mellem tredjelande og EU inden for miljø- og fødevarerikkerhedsstandarder; bemærker, at de højeste miljø- og dyrevelfærdsstandarder kan betyde højere omkostninger, og at det derfor kan resultere i konkurrenceforvridende adfærd, hvis standarderne sænkes;

78. henviser til, at klimakatastroferne, som landbrugere er ofre for, påvirker markedet og svækker deres stilling i fødevarerforsyningskæden; minder om, at EU's antidumpingregler⁽¹⁾, der bl.a. finder anvendelse på landbrugssektoren, er fastlagt ud fra den betragtning, at miljømæssig dumping skaber illoyal konkurrence; anmoder om, at der tages hensyn til europæiske borgernes interesser, og bemærker, at disse kræver et bæredygtigt og miljøvenligt samfund; opfordrer derfor Kommissionen til at tage hensyn til det indre markeds funktion og fordelene for samfundet som helhed og at indføre undtagelser fra konkurrencereglerne for at lette samarbejde både horisontalt og vertikalt i forbindelse med bæredygtighedsinitiativer;

79. fastholder, at begrebet »rimelig pris« ikke bør betragtes som den lavest mulige pris for forbrugeren, men i stedet skal være rimelig og give mulighed for et rimeligt vederlag til alle parter i fødevarerforsyningskæden; understreger, at forbrugere har andre interesser end lave priser alene, herunder dyrevelfærd, miljømæssig bæredygtighed, udvikling af landdistrikter, initiativer til at mindske brugen af antibiotika og forhindre antimikrobiel resistens osv.;

80. glæder sig over, at omnibusforordningen⁽²⁾ fastsætter en procedure, hvorefter en gruppe landbrugere kan anmode Kommissionen om en ikke-bindende udtalelse for at fastslå, om en kollektiv tilgang er forenelig med den generelle undtagelse fra konkurrencereglerne i henhold til artikel 209 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (fusionsmarkedsordningen); opfordrer dog Kommissionen til i lyset af henstillingen fra arbejdsgruppen om landbrugsmarkeder at præcisere omfanget af den generelle fravigelse for landbrug og dens overlap med afvigelserne i henhold til artikel 149 og 152 og derigennem til at definere undtagelsen mere præcist, således at enhver nødvendig suspension af anvendelsen af artikel 101 i TEUF kan anvendes og gennemføres, hvis det er nødvendigt;

⁽¹⁾ COM(2013)0192.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2393 af 13. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), (EU) nr. 1306/2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1307/2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og (EU) nr. 652/2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarerens, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 15).

Torsdag den 31. januar 2019

81. bemærker, at det individuelle loft for de minimis-støtte i landbrugssektoren blev fordoblet i 2013 (fra 7 500 EUR til 15 000 EUR) for at klare den kraftige stigning i klimaskabte, sundhedsmæssige og økonomiske kriser; bemærker, at det nationale de minimis-loft samtidig kun er blevet justeret marginalt fra 0,75 % til 1 % af værdien af den nationale landbrugsproduktion), hvilket har begrænset staternes kapacitet til at hjælpe landbrugsbedrifter i vanskeligheder; støtter derfor Kommissionens forslag, der sigter mod at give medlemsstaterne og regionerne mere fleksibilitet inden for rammerne af de minimis-reglerne for landbruget;

82. glæder sig over, at det med ændringerne som følge af omnibusforordningen vil blive nemmere at iværksætte bestemmelserne i artikel 222 i forordningen om fusionsmarkedsordningen, som tillader midlertidige undtagelser fra konkurrencereglerne; opfordrer alligevel Kommissionen til at præcisere anvendelsen af artikel 219 og 222 i forordningen om fusionsmarkedsordningen med hensyn til foranstaltninger i tilfælde af markedsforstyrrelser og alvorlig ubalance på markedet, eftersom den retslige usikkerhed, der i øjeblikket hersker omkring begge artikler, betyder, at ingen anvender dem af frygt for ikke at overholde de regler, som konkurrencemyndighederne i medlemsstaterne har fastsat;

83. minder om, at der har fundet en betydelig horisontal og vertikal omstrukturering sted, hvilket har ført til yderligere konsolidering i de allerede koncentrerede sektorer for frø, landbrugskemikalier, kunstgødning, dyregenetik og landbrug samt inden for forarbejdning og detailhandel; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse og efter at Monsanto er blevet overtaget af Bayer-koncernen, der tilsammen kontrollerer ca. 24 % af det globale marked for pesticider og 29 % af det globale frømarked, at sikre, at EU's landbrugeres, borgeres og miljøets interesser beskyttes;

84. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, de nationale og i givet fald medlemsstaternes regionale konkurrencemyndigheder og medlemsstaternes nationale parlamenter.
